

Zabloudil jsem autem do Albánie
ztracen na cestách, kdo pomůže mi jen?
Vůz i žízni stíhán, když zrovna bořím les,
zázrakem stanice, však tankuje zde pes.

Není to super, ani speciál,
nádrže běsní, kolem se míhá kraj.
Každopádně nevím, kde před chvílí jsem stál,
já z nuly na sto všechno vytratil jsem
z kapsy během vteřiny se moje vlasy zježily,
mám ruce v křeči přesto jedu dál, jedu dál,
přesto jedu dál.

A ten pes, ty vole, fičí za mnou na kole.
Jen mává a křičí, uši nerozumí,
odklání dopravu, nejspíš shání potravu,
no a pak najednou kolemjdoucí poblednou.

A v rámci záchrany i když ho nic nechrání,
pod kola seskočí, tam se párkrát zatočí.
Auto se zastaví, k úderu se připraví,
všechny ruce zoufají a v celistvost psa doufají.

Nebyl to super, ani speciál,
oblaka kouře, dokomíhal se kraj.
Za chvíli nevzlítá a ten, kdo se snad smál
ví, že psí kusy se nedělají lidem,
kteří neví kudy kam.